

[Arnth Jensen.]

Punkter er moden til Revision. Dertil kommer ogsaa, at under Behandlingen i foregaaende Samling af et lignende Forslag fremsattes der fra Oppositionens Side et stærkt Ænske om, hvis man vilde til at ændre ved Loven om Skolens Styrelse og Tilsyn, at denne Revision saa ikke maatte være stykkevis og delt, men at hele Loven maatte blive taget op til Behandling.

Dette Standpunkt vedkender mit Parti sig stadig, og naar selv Ministeren er klar over — saaledes som han jo sagde ved Forelæggelsen — og enhver kan se, at den Tilsynsordning med Forældreraad og Skolekommissioner og deres Kompetenceforhold, som vi har efter den gældende Lov, ikke er tilfredsstillende, saa maa jeg sige til den højtærede Minister: Hvorfor i al Verden bliver der da ikke forelagt Forslag om en Ændring af alt dette, hvorfor kommer Ministeren kun med Forslag om denne enkelte Ændring i Loven?

Jeg har nok set, at Ministeren fremfører en bestemt Begrundelse, den nemlig, at vi skal afvente Resultaterne af og Erfaringerne med Hensyn til den sønderjyske Ordning, men denne Begrundelse synes jeg ikke rigtig vi kan anerkende. For det første ved Ministeren, at netop Udvalget om den sønderjyske Skoleordning meget indgaaende drøftede Spørgsmaalet om at finde frem til en fælles Ordning, men jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at man fra alle Sider var klar over, at Forholdene i Sønderjylland og i det øvrige Land endnu var saa forskellige, at det ikke lod sig gøre. Hvis Ministeren vil afvente Resultaterne af denne sønderjyske Skoleordning, saa maatte det — ifølge de Udtalelser, Ministeren tidligere har fremsat, naar vi fra Oppositionens Side har krævet en Ændring eller en Revision af Tilsynsloven — være en Følge, at Ministeren ikke fremkom med Ændringer i de første Aar, for skal man indvinde Erfaringer, maa der efter Ministerens tidligere Udtalelser gaa en Række af Aar, før man kan bygge paa saadanne Erfaringer.

Jeg vil derfor mene, at Bevæggrundene til dette Forslags Fremkomst har været helt andre. Ministeren fremfører officielt to Grunde, men det fremgik egentlig ret tydeligt af det ærede Medlem Hr. Haubergs Udtalelser, at der ogsaa var andre Grunde, og derom har jeg jo nok haft mine Anelser. Det ærede Medlem erklærede aabent og ærligt, at naar man i 1932—33 nøjedes med det Skridt, man tog dengang, saa var det bare for at faa Loven igennem, men det, der var den virkelige Hensigt, det virkelige

Standpunkt, i hvert Fald hos det ærede Medlems Parti — jeg ved ikke, om den radikale Ordfører senere vil komme op og sige, at det ogsaa var det radikale Partis Standpunkt —, det fremførte det ærede Medlem først i Dag. Det er muligt, at Presset over for Ministeren har været stærkt ikke alene fra det ærede Medlems Parti, men ogsaa ude fra Landet, og at det er derfor, Ministeren har fremsat sit Forslag.

De Mangler, Ministeren fremfører som den eneste betydende, officielle Grund til Lovforslagets Fremsættelse, kunde Ministeren — hvis han havde Vilje dertil, og hvis han vilde opfylde de Forudsætninger, der i Virkeligheden førte til Lovens Vedtagelse i 1933 — have afhjulpet uden at forlange en Lovændring. Ministeren anfører to Motiver: 1) de usikre skiftende Forhold, der paa Grund af hyppige Vikarskifter hersker i de Skolekredse, hvor Amtsskolekonsulenterne har deres Embede, og 2) at Amtsskolekonsulenterne har Krav paa at faa en mere tilfredsstillende Ordning. Det sidste Krav understregede Ministeren yderligere ved at udtale, at Amtsskolekonsulenterne udfører en nyttig og betydningsfuld Gerning, og at deres Arbejde værdsættes højt af alle, der har med Skolearbejdet ude i Kommunerne at gøre.

Disse anerkendende og sikkert rigtige Ord af Skolens øverste, den ansvarlige Minister, kan jo kun i allerhøjeste Grad glæde alle os, som ved Lovens Vedtagelse netop ihærdigt arbejdede for, at Amtsskolekonsulenternes Stilling blev, som den blev. De anerkendende Udtalelser kan egentlig ikke siges at være en Spore for Rigsdagen til at ændre noget, de maa snarere virke som en stærk Opfordring for Rigsdagen til at fastholde den Ordning, som efter Ministerens Ord at dømme har været saa god og har virket saa heldigt. Og jeg vil gerne sige til Ministeren straks, at mit Parti finder heller ikke Anledning til at ændre noget ved dette Punkt, for hvis Ministeren ved sine Ord om, at Amtsskolekonsulenterne har Krav paa en mere tilfredsstillende Ordning, hentydede til, at Stillingen fra at være periodisk nu skal være livsvarig, saa vil vi bestride, at dette Krav er berettiget. Da de nemlig i sin Tid søgte disse Stillinger, var der ikke det fjerneste i Loven og ikke det fjerneste i Forhandlingerne paa Rigsdagen, der kunde give blot den mindste Antydning af, at den Stilling skulde være andet end det, den var, nemlig en honorarlønnet og tidsbestemt Stilling. Amtsskolekonsulenterne har intet som helst Krav paa at forlange dette ændret, og jeg gen-